

ABSTRAKT

Bakalárska práca sa zameriava na neurobiológiu úzkosti, ktorá je podložená literárnou rešeršou. V práci sú popísané jednotlivé úzkostné poruchy, spolu s vybranými rizikovými faktormi podstatnými pre rozvoj tohto ochorenia.

Zaoberá sa taktiež biologickými hypotézami zahrňujúcimi zmeny neurotransmitterových systémov a vplyvom stresu.

Ďalej sa práca zaoberá podmieňovaním strachu, vyhynutím strachovej reakcie a nadmernej generalizácií, ktoré sú formami učenia pri strachu.

Amygdala predstavuje významné centrum úzkosti, preto je súčasťou práce popis jej funkcie spolu s amygdalárnymi okruhmi a rôznymi funkciami iných častí mozgu.

Okrem toho sa práca zaoberá hypothalamo-hypofýzo-adrenokortikálnou osou a vplyvom jednotlivých hormónov pri pôsobení úzkosti.

V závere je uvedená úloha neuropeptidu oxytocínu a súčasné štúdie o možnosti terapie týmto neuropeptidom.

Kľúčové slová: amygdala, úzkostné poruchy, kortikoliberín, strach, dráhy úzkosti a strachu, hypothalamo-hypofýzo-adrenokortikálna os, oxytocín, stres